

Negyedik üzenet

Egy Isten-ember életét élni az Isten királyságában mint az isteni faj tartományában való életvitel által

Igeolvasmány: Márk 1,15; Jn 3,3. 5-6; 1,12-13; 2Pt 1,4; 1Jn 3,1

- I. Mivel Istentől születtünk, Isten faja vagyunk; vagyis Isten vagyunk életben és természetben, de nem az Istenségben – Jn 3,3. 5-8.**
- II. Az Isten-embereknek megvan az isteni joga arra, hogy részt vegyenek Isten fájában – 3. 5-6. vers; 18,36.**
- III. Hívókként Krisztusban egy Isten-ember életét éljük – Márk 1,15; Jn 14,17b. 20; Róm 8,9a. 10; Gal 5,25:**
 - A. Krisztusban Isten alkatilag beépült az emberbe, az ember alkatilag beépült Istenbe, valamint Isten és az ember összeelegyedett egyetlen entitássá, amelyet az Isten-embernek hívnak – Mt 1,21. 23; Lk 1,35; Titus 2,13; 1Tim 2,5.
 - B. Az Isten-emberek, Isten fiai: Krisztusnak, az első Isten-embernek, a másolata és folytatása – Jn 12,24; Héb 2,10; Róm 8,29.
 - C. Egy Isten-ember olyan személy, aki Istentől született, és részese Isten életének és természetének, eggyé válva Istennel az Ő életében és természetében, és ezáltal kifejezve Őt – Jn 1,12-13; 3,15; 2Pt 1,4; 1Kor 6,17.
 - D. Egy Isten-ember alkatilag Istennel épült fel – Isten az ő élete, természete és mindene; egy Isten-ember ember és mégis Isten, és Isten és mégis ember – Ef 3,16-17.
 - E. Krisztus emberi életvitele azt jelentette, hogy az ember Istent élte, hogy kifejezze Isten tulajdonságait az emberi erényekben, amelyek megteltek, elegyedtek és átítatódtak az isteni tulajdonságokkal – Lk 1,26-35; 7,11-17; 10,25-37; 19,1-10.
 - F. Az első Isten-ember reprodukciójaként és másolataként ugyanolyan fajta életet kéne élnünk, mint amelyet Ő élt:
 1. Az Úr isten-emberi életvitele felállított egy modellt a mi isten-emberi életvitelünkhöz – megfeszítve, hogy Istent éljük azért, hogy Isten kifejeződhessen az emberségben – Gal 2,20.
 2. Az Úr Jézus nem olyan életet élt, amelyben megpróbált szellemi, szent és győzelmes lenni; Ő olyan életet élt, amely teljesen Isten újtestamentumi ökonómiája szerint és teljesen Isten újtestamentumi ökonómiájáért volt.
 3. A négy Evangéliumban látjuk Jézust, aki egy Isten-ember életét élte, a Cselekedetek könyvében pedig látjuk a tanítványokat, akik szintén ilyen életet éltek.
 4. Krisztus a szenvedés életét élte, szenvedő életet élt; most mi az Ő partnerei vagyunk, akik egy ugyanilyen életet élünk; amikor szenvedünk Krisztusért, a szenvedéseinket Isten Krisztus szenvedéseiként számítja – Héb 3,14.
 5. Meg kell tagadnunk magunkat, Krisztus halálához kell hasonlalnunk, és fel kell nagyítanunk Őt az Ő Szellemének bőséges ellátmánya által – Mt 16,24; Fil 3,10; 1,19-21a.
 6. Az a Személy, aki egy Isten-ember életét élte, most a Szellem, aki bennünk és rajtunk keresztül él; el kell vetnünk az önművelést és a természeti emberünk felépítését, és ezen a Személyen kívül semmi másnak nem szabad megengednünk, hogy megtöltsön és elfoglaljon minket azért, hogy élhessük Őt és kifejezhessük Őt személyesen és testületileg a gyülekezetben, ami az Ő Teste – Ef 3,16-19; 1,22-23.

IV. Hívókként Krisztusban Isten királyságában élünk – Róm 14,17:

- A. Isten királysága nem más, mint Isten Maga – Márk 1,15; Mt 6,33.
- B. Isten királysága Isten Krisztusban, aki az isteni élet összessége annak összes tevékenységével együtt – Jn 11,25; 10,10b; 14,6.
- C. Isten királysága az isteni élet tartománya ahhoz, hogy ez az élet haladjon, munkálkodjon, uralkodjon és kormányozzon, hogy az élet megvalósíthassa a célját.
- D. Isten királysága egy alkatilag Isten életével felépült organizmus mint az élet tartománya az Ő uralkodásához, amelyben Ő az élete által uralkodik, és kifejezi Magát mint az Isteni Háromságot az isteni életben – 15,1-8. 16. 26.
- E. Isten királysága egy tartomány, nemcsak az isteni uralomé, hanem az isteni fajé is, amelyben az összes isteni dolog van – 3,3. 5-6; 18,36:
 - 1. A János 3-ban Isten királysága inkább Isten fajára utal, mint Isten uralkodására.
 - 2. Isten emberré vált, hogy belépjen az emberi fajba, és az ember Istenné válik életben és természetben, de az Istenségben nem, hogy belépjen az isteni faj tartományába – 1,1. 12-14; Róm 8,3; 1,3-4.
 - 3. Ahhoz, hogy belépjünk az isteni faj tartományába, Istentől kell születnünk, hogy miénk legyen az isteni élet és az isteni természet – Jn 1,12-13; 3,3. 5-6. 15; 2Pt 1,4:
 - a. Isten az embert nem az ember neme szerint teremtette, hanem az Ő képére és hasonlatosságára, hogy Isten neme, Isten faja, legyen – 1Móz 1,26.
 - b. A hívők – akik újjászületés által Istentől születtek, hogy az Ő gyermekei legyenek az Ő életében és természetében, de az Istenségben nem – inkább Isten neme, mint Ádám volt – Jn 1,12-13:
 - (1) Ádám csak a külső megjelenéssel rendelkezett az isteni élet belső valósága nélkül.
 - (2) Mi, a hívők Krisztusban és Isten gyermekei, rendelkezünk az isteni élet valóságával, valamint átförmálódunk és áthasonulunk az Úr képére az egész lényünkben – 2Kor 3,18; Róm 12,2; 8,29.
 - (3) A második születésünk, az újjászületésünk, azt okozta, hogy beléptünk Isten királyságába, és így Isten fajává váltunk – Jn 3,3. 5-6.
 - (4) Újjászülettünk, hogy isteni nem legyünk; Isten fiaiként Isten neme, Isten faja vagyunk – Róm 8,19; Héb 2,10.
 - (5) Isten összes gyermeke az isteni faj isteni tartományában van – Jn 1,12-13; 3,3. 5.
 - (6) A hívők Isten-emberek az isteni fajban, vagyis Isten királyságában – 1Jn 3,1a; Jn 3,5.
- F. Mi Isten királyságában mint az isteni élet tartományában élünk az élet érzete által – Róm 8,6.
- G. A gyülekezetben Isten királyságában élünk ma; a Róma 14,17 erős bizonyíték arra, hogy a mai gyülekezeti élet a királyság.
- H. Amikor gyakoroljuk azt a részünket, ami az új teremtés – Krisztus Maga mint Isten királyságának eleme –, akkor Isten királyságában élünk.
 - I. A győztesek meg fogják örökölni Krisztusnak és Istennek a királyságát, hogy beléphessenek a mennyek királyságának megnyilvánulásába – 2Tim 4,18.

V. János evangéliumában sok szempontját látjuk annak, hogy a hívők az isteni faj tartományában élnek – 1,16; 15,4a. 9. 11; 4,23-24; 14,2. 20. 23; 17,22-24:

- A. „Mindnyájan az Ő teljességéből vettünk kegyelmet kegyelemre” – 1,16.
- B. „Az a víz, amelyet Én adok néki, örök életre buzgó víznek kútfeje lesz őbenne” – 4,14b.
- C. „Az is, aki engem eszik, él Én általam” – 6,57b.

- D. „Aki Nékem szolgál, Engem kövessen; és ahol Én vagyok, ott lesz az Én szolgám is: és aki Nékem szolgál, megbecsüli azt az Atya” – 12,26.
- E. „Az Én Atyámnak házában sok lakóhely van [...] Elmegyek, hogy helyet készítsék néktek” – 14,2.
- F. „Azon a napon megtudjátok majd ti, hogy Én az Én Atyámban vagyok, és ti Énbennem, és Én tibennetek” – 20. vers.
- G. „Ha valaki szeret Engem, megtartja az Én beszédemet: és az Én Atyám szereti azt, és ahhoz megyünk, és benne lakozást veszünk” – 23. vers.
- H. „Maradjatok Énbennem és Én is tibennetek” – 15,4a.
- I. „Ha Énbennem maradtok, és az Én beszédeim bennetek maradnak, kérjétek, amit csak akartok, és meglesz az néktek” – 7. vers.
- J. „Amiképpen az Atya szeretett Engem, Én is úgy szerettelek titeket: maradjatok meg ebben az Én szeretetemben” – 9. vers.
- K. „Ezeket beszéltem néktek, hogy megmaradjon tibennetek az Én örömem, és a ti örömeitek beteljék” – 11. vers.
- L. „Azért beszéltem ezeket néktek, hogy békességetek legyen Énbennem”; „az Én békességemet adom néktek” – 16,33a; 14,27b.
- M. „Szent Atyám, tartsd meg őket a Te nevedben, akiket Nékem adtál, hogy egyek legyenek, mint Mi” – 17,11b.
- N. „Én azt a dicsőséget, amelyet Nékem adtál, őnékik adtam, hogy egyek legyenek, amiképpen Mi egyek vagyunk” – 22. vers.
- O. „Én őbennük, és Te Énbennem: hogy tökéletesen egyé legyenek” – 23a. vers.
- P. „Atyám, akiket Nékem adtál, akarom, hogy ahol Én vagyok, azok is Énvelem legyenek; hogy megláthassák az Én dicsőségemet” – 24a. vers.